

من ساده پرستم؛ انجام: خوشدل که زنی گاه در کعبه گهی دیر
xx گر طالب یاری همه جا پیش تو هستم.
از میان تذکره نویسان تنها کسی که ذکر او را آورده دیوان ییگی
شیرازی در حدیقه الشعراست. وجود این غزل از وی مغتنم است.
در عنوان این شعر نوشته است: «خوشدل کرمانشاهی، اسم او میرزا
مبین خلف میرزا ابوالحسن کرمانی خود آنجناب را کرمانشاه
مولدش بوده»؛ خط: شکسته نستعلیق، کا: صحبت الله خان ملقب به
دبیر همایون، تا: آغاز قرن ۱۴؛ رکابه دار؛ کاغذ: نازک کاهی، جلد:
تیماج قهوه ای، اص (۲۴۸)، اندازه: ۲۱×۱۳/۴ سم [ف: ۲۷/۱ - ۳۳۹]

● دیوان خوئی / شعر / فارسی

d.-e xū'ī

خوئی، عبدالعظیم بن علی، ق ۱۲ قمری
xū'ī, 'abd-ol-'azīm ebn-e 'alī (- 18c)
از گردآورنده مجموعه عبدالعظیم بن میرزا علی خویی
متخلص به شوریده (عنوان).

تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۵۰۸۵/۵۵

آغاز: ای آنکه نکرده است ترا درک کمال xx ذات ترا بیرون
زخیر و هم و خیال (؟)
رباعیات اوست؛ خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۲ و ۱۳؛ جلد:
میشن سیاه، ۱۶ سطر، اندازه: ۲۸/۶×۱۷/۳ سم [ف: ۸ - ۲۰۰]

● دیوان خوئی / شعر / فارسی، ترکی

d.-e xū'ī

خوئی، علی بن علیرضا، ۱۲۹۲ - ۱۳۵۰ قمری
xū'ī, 'alī ebn-e 'alī-rezā (1875 - 1932)
مجموعه ای اشعار فارسی و ترکی است که سراینده در
مناسبت های گوناگون از سال ۱۳۳۰ تا ۱۳۴۴ ق در شهرهای
گوناگون چون نجف، طسوج، شبستر و ارومیه سروده شده
است، مطالب دیگری نیز در بین اشعار آمده که می توان به پاسخ
به شبها و هائیان متعصب در خصوص مشاهد مشرفه معصومین
علیهم السلام اشاره کرد.

قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۴۵۸۵/۳

آغاز: بسملة، رساله منتخب الأشعار مشتمل بر پغاره ابیات و
غزلیات و قصاید فارسیه و ترکیه و بحر طویل از منشآت طبع
داعی ... ما نو بچگان تازه نهالان وطن خواه xx کردیم ثنایت همه
اوراد بافواه؛ انجام: محقر تحفه کردش ملتجی تقدیم مأمولش xx
اقامت در طسوج اما بسر سودای تبریز است / یارب تو را به سوز
دل شاه تشنه لب xx از دست رفته ایم به الطاف خود بیاب / ای
ملتجی بس است به تاریخ زلزله بر گوهر xx هزار سید و چهل و
هشت بی حجاب

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۹۳۴۵/۱۰

آغاز: آوخ زو ضح کره و زکارش xx زین دائره بلاوز پرگارش؛
انجام: یکنفر از پرده آوریم خداوند xx تا که همی بشنود پیام امین
را
دو قصیده از حاج صدرالسلطنه خواجه نوری؛ خط: نستعلیق و
نسخ و شکسته نستعلیق، کاتب = مؤلف، تا: ۱۳۳۸ ق؛ کاغذ:
مختلف، جلد: مقوایی، ۳ ص (۸۹ و ۶۵ و ۶۷)، اندازه:
۱۵/۳×۲۳ سم [ف: ۷ - ۸۲۲]

● دیوان خوئی / شعر / فارسی

d.-e xāfī

خوئی، احمد بن محمد، ۷۷۷ - ۸۴۵ قمری
xāfī, ahmad ebn-e mohammad (1376 - 1442)

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۱۱۳۰/۶

قصیده مصنوع؛ خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۱؛ فهرست رایانه ای
مجلس ص ۷۸۶؛ ۱۲ گ (۷۴-۶۳) [ف: ۳ - ۳۸۳]

● دیوان خورسند / شعر / فارسی

d.-e xorsand

مشهد؛ رضوی؛ شماره نسخه: ۱۶۰۸۴

آغاز: بنده کی ذات تو را توصیف بتوان نمود xx یا گره زین
معضل پر پیچ و خم خواهد گشود؛ انجام: آزادی طریق دیانت
بحکم عقل xx مستوجب رضای خدا هست و محض عدل.
شامل مثنویات و غزلیات (۲۴ غزل در بین مثنوی) یک مخمس و
رباعیات. از شاعری با تخلص خورسند (قرن ۱۴) است که غزل و
مثنوی کوتاه در رثاء و سال فوت میرزا یحیی سرخوش تفرشی
(۱۲۷۷- - صفر ۱۳۳۸ ق) سروده و همچنین غزلی در سوگ فاضل
مازندرانی و رثای فرزندش منوچهر دارد و نیز در مثنوی شرح
حال زندگی را بیان کرده که در کودکی مادرش را از دست
داده و تحت سرپرستی مادر بزرگ و دایی اش عطاء الله قرار
گرفته است؛ خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۴؛ واگذاری بنیاد
مستضعفان در شهریور ۱۳۶۷؛ کاغذ: فستقی فرنگی، جلد: مشمع
قرمز، ۴۰ گ، ۱۲ سطر، اندازه: ۲۰/۳×۱۴/۲ سم [ف: ۱۷ - ۱۸۲]

● دیوان خوشدل کرمانشاهی / شعر / فارسی

d.-e xošdel-e kermānshāhī

خوشدل کرمانشاهی، مبین بن ابوالحسن، -۱۲۸۵ قمری
xošdel-e kermānshāhī, mobīn ebn-e ab-ol-hasan (- 1869)

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۸۱۷۳/۷۶

آغاز: از نقش و نگار دو جهان دیده بیستم xx تا خلق بدانند که

فهرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد پانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276253

. اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲